

Dwayne Lemon

Vajāšanas no iekšpuses

Esmu pateicīgs par iespēju vēlreiz sanākt visiem kopā, lai dzirdētu Dievu runājam uz mums. Viņš var Savu Vārdu mums padarīt ļoti, ļoti skaidru, piekrītat?

Mēs zinām, ka saule ir norietējusi un atkal viens Sabats ir aizgājis mūžībā. Brāļi un māsas, un lai arī saule ir norietējusi, mēs varam būt droši, ka taisnības saule – Kristus - vēl joprojām spoži spīd mūsu sirdīs. Āmen?

Es zinu, ka jums līdzi nav apgaismojuma, bet mēs darīsim, ko varam, lai šovakar pētītu Dieva Vārdu, kad aplūkosim otro fāzi šīs nedēļas nogales studiju tēmā. Mēs aplūkojam ne tikai vienkārši vajāšanas no ārpuses, bet šīvakara vēsts ir „Vajāšanas no iekšpuses”. Brāļi un māsas, tā ir ļoti dziļa vēsts, tas nav nekas tāds, kas radītu manī prieku, to līdzdalot, bet tanī pašā laikā es zinu, ka Dieva kalpiem ir uzdots cilvēkiem teikt patiesību. Jo patiesība ir tā, kas cilvēkus padara brīvus. Ir tā, ka mans uzdevums nav jums melot, jo Raksti saka, ka melos nav patiesības, nepatiesība nav ar Jēzu. Tādēļ man nav vēlēšanās jums melot, bet gan pateikt patiesību, un tā ir patiešām dziļa patiesība. Un lūgsim, lai mēs spējam sadzirdēt Dieva balsi runājam uz mūsu sirdīm, lai Viņš mums palīdz saprast, kā mēs varam būt pārliecināti, ka Kristus mūs stiprinās izturēt cauri visam līdž galam. Pirms to darām, nolieksim galvas lūgšanā, kad tuvojamies žēlastības tronim.

Mūsu Tēvs debesīs, Kungs, es esmu pateicīgs par iespēju līdzdalīt šo vēsti Taviem ļaudīm, un es zinu, ka šai vēstij ir atbrīvojošs spēks. Kungs, es zinu, ka tā ir sāpīga Tev, jo tas, par ko šodien runāsim, nekad nav bijis Tavs nodoms, tam nebija tā jānotiek. Bet, Kungs, mēs zinām, ka Tu dod šo inspirēto Vārdu, lai mēs no tā varētu mācīties, lai mēs tiktu brīdināti un saprastu laiku, kurā dzīvojam, un lai zinām, kā cīnīties labo ticības cīņā. Dārgas Dievs, mēs vienkārši lūdzam Tavu klātbūtni īpašā veidā ne tikai šinī telts sanāksmē, bet arī mūsu sirdīs. Mēs nākam pie Tevis, kā Tavs kalps Dāvids nāca pie Tevis, lūdzot to pašu lūgšanu, ko mēs gribam lūgt: „**Atdari man acis, lai es skaidri saredzu Tavas bauslības brīnuma darbus!**” Tēvs, apslēp mani, lai šinī uzrunā es neesmu manāms, bet lai Jēzus tiek paaugstināts. Lai mēs turamies pie Kristus - mūsu glābēja -, un lai, pie Viņa turoties, Tavā žēlastībā mēs tiekam pārveidoti. Tā ir mūsu lūgšana un pateicība, ko Tev pienesam cienījamā Jēzus, mūsu Kunga un Glābēja vārdā, un lai ikviens saka Āmen.

Brāļi un māsas, tā ir realitāte, ka būs daudzi, kas ir ārpus ticīgo loka un Dieva draudzes, kas centīsies novērst mūsu prātus no Jēzus. Un šodien iepriekš mēs jau dzirdējām, kādas dažādas metodes sāts lietot, lai ietekmētu no ārpuses.

Ir kāds stāsts Bībelē, kas precīzi attēlo kādu notikumu, un es, būdams tēvs, domāju, ka tas ir īstais stāsts, kas jālīdzdala Viņa ļaudīm, lai saprastu galveno domu. Šis stāsts ir atrodamas 1.ķēniņu grāmatā 13.nodaļā. 1.ķēniņu grāmatā 13.nodaļā, es jums nolasīšu un vēlos, lai jūs padomājat, kas ir galvenā doma, kas te pateikta. Dievs grib, lai mēs saprotam, ka ir vēl kādas lielas briesmas, neskatoties uz to, ka mēs Dieva žēlastībā esam uzvarējuši ārējās pasaules ietekmi, kas cenšas, lai mēs atkritu un novērstos no Dieva patiesības. Dievs grib mums izgaismot vēl kādu domu, kas ir atrodama 1.ķēniņu grāmatā 13.nodaļā.

Bībele saka, es sākšu ar pirmo pantu. Ir teikts: „**Un te, lūk, kāds Tā Kunga vārda skubināts vīrs nāca...** Kas tas bija par vīru? Dieva vīrs. Un ir teikts: **...Tā Kunga vārda skubināts vīrs nāca no Jūdas uz Bētelī. Bet Jerobeāms bija nostājies altārī, lai kvēpinātu.** Un tālāk teikts: **Un šis vīrs sauca Tā Kunga Vārdu, vērsdamies pret šo altāri: "Altāri, altāri, tā saka Tas Kungs: redzi, viens dēls piedzims Dāvida namam, un viņa vārds būs Josija, un tas kā kaujamo upuri uz tevis upurēs augstieņu priesterus, tos, kas tagad uz tevis nes kvēpināmos upurus. Un cilvēku kauli tiks uz tevis sadedzināti."** Un viņš tanī dienā pateica zīmes, sacīdams: **"Šī ir tā zīme, kādu Tas Kungs sludina: redzi, šis altāris tiks nolauzts, un tie pelni, kas uz tā, tiks nokratīti."** Un notika, tiklīdz ķēniņš dzirdēja Dieva vīra vārdus, kurus tas vērsa pret altāri Bētelē, tā arī Jerobeāms izstiepa savu roku, no altāra saukdams: **"Sagrābiet viņu!"** Bet roka, kuru viņš pret to bija izstiepis, sakalta, un viņš to nevarēja pie sevis atvilkt atpakaļ."

Un ievērojiet, kas teikts tālāk no 5.panta: „**Bet altāris sašķēlās, un pelni, kas uz tā bija, nobira - gluži pēc tās zīmes, kādu Dieva vīrs ar Tā Kunga vārdu bija pateicis. Un ķēniņš atbildēja un sacīja Dieva vīram: "Lūdz arī tu žēlastību no Tā Kunga, sava Dieva. Un aizlūdz tu manis labad, lai mana roka kļūtu vesela!"** Un Dieva vīrs meklēja žēlastību Tā Kunga priekšā, un... kas notika? ... un ķēniņa roka kļuva vesela un bija kā iepriekš."

Ievērojāt, kas te notiek? Atnāk Dieva vīrs un pasaka pravietisku vēstījumu, un ķēniņam nepatīk tas, ko viņš dzird, un ķēniņš cenšas to apturēt, bet apturēšanas brīdī ķēniņa roka kļūst nelietojava, viņš no tā visa tā nobīstas, ka saka: „Lūdzu, piesauc savu Dievu un lūdz Viņam, lai mana roka atgūst normālas funkcijas!" Un vīrs to arī izdara.

Ja jūs būtu ķēniņš, vai jūs būtu laimīgi, ka jūsu roka ir dziedināta? Jūs būtu laimīgi, vai ne? Un tagad ķēniņa roka ir kļuvusi vesela. Un ievērojiet, ko ķēniņš saka Dieva vīram nākamajā pantā. 7.pantā ir teikts: „**Un ķēniņš sacīja Dieva vīram: "Ienāc ar mani kopā manā namā, atspirdzinies. Un es tev došu dāvanu."**

Ievērojiet, ko Dieva vīrs atbild. Ir teikts: „**Bet Dieva vīrs sacīja ķēniņam: "Ja tu man arī dotu pusi no savas mājas, tad es tanī kopā ar tevi neiegrieztos. Un es šinī vietā neēdīšu maizi un arī nedzeršu ūdeni..."** Kāpēc viņš to saka? Redziet, ko viņš saka nākamajā pantā, sekojiet domai. Ir teikts: **jo tā man ar Tā Kunga vārdu ir...** kas ir? ... **jo tā man ar Tā Kunga vārdu ir pavēlēts, kas tā saka: tev nav atļauts ēst maizi, tev nav ļauts dzert ūdeni; neatgriezies pa to ceļu, pa kuru tu esi atnācis!"**

Tātad, kāpēc Dieva vīrs atteicās ieiet ķēniņa namā? Vai viņam nepatika ķēniņš? Vai tādēļ, ka ķēniņš bija grēcīgs cilvēks? Kāpēc viņš negāja ķēniņa namā? Tādēļ, ka viņš bija paklausīgs Dieva Vārdam. Viņš zināja, ka Dieva Vārds deva viņam pavēli: „**Neapstājies, neej šī cilvēka namā.**" Tādēļ šis vīrs teica: neiešu tavā namā, jo Dieva Vārds man to aizliedza darīt."

Ievērojiet, kā šis stāsts risinās tālāk. Apskatīsim 10.pantu: „**Un tā viņš aizgāja pa citu ceļu un neatgriezās pa to pašu ceļu, pa kuru tas uz Bētelī bija nācis.** Bet tad pievērsiet uzmanību izmaiņām notikumam gaitā. **Bet kāds vecs pravietis dzīvoja Bētelē.. ievērojiet šo.. un tā dēli nāca un pastāstīja tam par darbu, kādu Dieva vīrs bija šinī dienā darījis Bētelē, un atkārtoja vārdus, kādus tas bija sacījis ķēniņam.** Tad viņu tēvs tiem jautāja: **"Kurš tad ir tas ceļš, pa kuru tas aizgāja?"** Un viņa dēli tam parādīja to ceļu, pa kuru tas Dieva vīrs, kas no Jūdas bija nācis, bija aizgājis. Un tas sacīja saviem dēliem: **"Apseglojiet man**

ēzeli!" Un tie apsegloja tam viņa ēzeli. Un viņš aizgāja uz tā. Tā viņš sekoja Dieva vīram un to arī atrada, tas bija atsēdies zem ozola. Un viņš tam jautāja: "Vai tu esi tas Dieva vīrs, kas atnāca no Jūdas?" Un tas teica: "Es tas esmu." Un vecais pravietis sacīja: "Nāc man līdzī un baudi ko.""

Atcerieties, vispirms ķēniņš teica: „Ienāc manā mājā.” Pareizi?

Bet kas tagad saka - ienāc manā mājā? Šis vecais pravietis. Un ievērojiet, kas notiek tālāk, te ir kāda dziļa doma. Redziet, ko viņš saka 16.pantā: Bet tas sacīja: **"Es nevaru maizi ēst, nedz ar tevi atgriezties, nedz arī iet ar tevi. Un es neēdīšu maizi kopā ar tevi, un es nedzeršu ar tevi ūdeni šinī vietā,... kāpēc? Atbilde ir 17.pantā.... jo man ir sacīts ar Tā Kunga vārdu: tev nav atļauts maizi ēst, un tev nebūs ūdeni dzert. Un negriezies atpakaļ, lai tu ietu pa to pašu ceļu, pa kuru tu esi nācis."** Neskatoties pat uz to, ka vecais pravietis ir nācis un aicinājis pie sevis, viņš joprojām saka: „Klausies, es nevaru iet tavā mājā, jo...kādēļ? ... Dieva Vārda dēļ.” Āmen! Tas izklausās pēc tāda īsta, Bībelei ticoša kristieša, vai ne?

Bet ievērojiet, kas notiek tālāk, ievērojiet šo paziņojumu. Tālāk 18.pantā ir teikts: **„Un viņš tam sacīja: ...ko teica? ... Un viņš tam sacīja: "Arī es esmu pravietis, kā tu. Bet eņģelis man ir sacījis, ar Tā Kunga vārdu vēstīdams: atved viņu atpakaļ uz savu namu sev līdzī, lai viņš ēd maizi un lai dzer ūdeni!" ... Un izlasiet kopā ar mani nākamo teikumu... Bet viņš meloja."**

Tātad ir situācija, ka šis Dieva vīrs saņem uzdevumu no Dieva, un viņš iet un veic Dieva doto uzdevumu, un, kad viņš to veic, ķēniņš saka: „Paldies par to, ko tu man esi darījis, lūdzu, ienāc pie manis!” Bet vīrs atbild: „Nē, es nevaru, jo ...? Dieva Vārda dēļ.” Un tad šis vecais pravietis, kas, starp citu, bija viltus pravietis, parādās uz skatuves, viņš ir dzirdējis, ko Dieva vīrs ir darījis, un viņš saka: „Ienāc manā mājā!” Bet Dieva vīrs saka: „Es nevaru iet.” Līdz brīdim, kad vecais pravietis saka: „Klau, es arī esmu SDA - tāds pats kā tu!” Viņš saka: „Nē, nē, nē, tu nesaproti, es neesmu viens no tiem atkritējiem, es arī ticu mūsdienu patiesībai. Es arī ticu 3 eņģeļu vēstij. Neuztraucies, jo eņģelis ir runājis ar mani. Ienāc manā mājā.”

Tādēļ, ka šis vīrs izvēlējās klausīties pravietī, neskatoties uz skaidrajiem Dieva norādījumiem, ievērojiet kas notiek tālāk. Bībelē 19.pantā teikts: **„Un Dieva vīrs atgriezās kopā ar viņu un ēda maizi viņa namā, un dzēra ūdeni. Un, kamēr tie vēl sēdēja pie galda, Tā Kunga vārds nāca pār to pašu pravieti, kas viņu bija atvedis, un tas rājās uz Dieva vīru, kas no Jūdas bija atnācis, sacīdams: "Tā saka Tas Kungs: tādēļ ka tu neesi bijis paklausīgs Tā Kunga pavēlei un neesi klausījies tai pavēlei, ko Tas Kungs, tavš Dievs, tev bija pavēlējis, bet esi atgriezies un esi ēdis maizi, un esi dzēris ūdeni tādā vietā, par kuru Viņš tev bija sacījis - tev nav atļauts maizi ēst, un tev nebūs ūdeni dzert, - tādēļ tavas miesas nenonāks tavu tēvu kapā!"** Un tālāk Raksti vēsta: **„Un notika, pēc tam kad viņš bija pāēdis maizi un bija padzēries, tad tas apsegloja sev pravieša ēzeli - tā pravieša, kas bija viņu atvedis. Un viņš aizgāja. Bet... Kas notika? lauva nostājās tam ceļā un to saplēsa. Viņa līķis bija nomests uz ceļa, un ēzeli stāvēja tam blakus. Un arī lauva stāvēja līķim blakus."**

Brāļi un māsas, ir patiešām lielas briesmas no tā, kas notiek ārpus Dieva draudzes un kas ietekmē tevi un mani. Bet, brāļi un māsas, es zinu, ka ir vēl lielākas briesmas, kad sākam grozīties starp tiem, kas sevi sauc par atlikumu, ja mēs sākam vienkārši uzticēties cilvēkiem tikai tādēļ, ka viņi nes to pašu vārdu, ko mēs. Un sekas ir tādas, ka daudzi no mums ir kā šis Dieva vīrs. Kad mēs sastopamies ar Jehovas

lieciniekiem, kad sastopamies ar Mormoņiem, kad sastopamies ar evolucionistiem un visādām citādām ļaužu grupām, mēs uzreiz sakām: „O, nē, es tev nesekošu, jo tas ir absurdi!” Bet, tiklīdz kāds sāk runāt kādus vārdus no patiesības, mēs pēkšņi sakām: „Es varu uzticēties visam, ko šis cilvēks saka.”

Inspirētā spalva 1. "Izmeklēto vēstu" sējumā 121.lpp. mums saka: „**Draudzē ir personas, kas nav atgriezušās... Vai jūs to zinājāt? Draudzē ir personas, kas nav atgriezušās un pat nepievienosies sirsnīgās uzvarošās lūgšanās. Darbs mums jāuzsāk katram atsevišķi. Mums vairāk jālūdz un mazāk jārunā. Netaisnība vairojas, un ļaudis jāmāca neapmierināties ar dievbijības formu bez gara un spēka. Ja mēs esam apņēmušies pārmeklēt savu sirdi, atstājot grēkus un uzvarot savas jaunās tieksmes, tad mūsu dvēseles nepaaugstināsies iedomībā; mēs neuzticēsimies sev, pastāvīgi apzinoties, ka mūsu derīgums atkarīgs vienīgi no Dieva.**”

Klausieties, kas teikts tālāk: „**Briesmas mums daudz vairāk draud no iekšienes nekā no ārpuses.**” Brāļi un māsas, es jums saku patiesību. Lielākie izaicinājumi, kas satricina Dieva pravietoto atlikuma draudzi, nav tas, ko barabas dara, bet gan tas, ko dara tie, kas nes to pašu Jēzus vārdu draudzes iekšienē.

Ir teikts: „**Briesmas mums daudz vairāk draud no iekšienes nekā no ārienes. Spēks un sekmju kavēkļi draudzē ir daudz lielāki nekā ārpusē. Neticīgajiem ir tiesības sagaidīt, ka tie, kas saka, ka tie tur Dieva baušļus un Jēzus ticību, darīs daudz vairāk nekā kāda cita šķira, lai ar savu konsekvento dzīvi, ar savu dievbijīgo priekšzīmi un aktīvo iesaistību sekmētu un godātu viņu pārstāvēto lietu. Bet cik bieži tie, kas sevi sauc par patiesības aizstāvjiem, izrādījušies par vislielāko šķērsli tās progresam! Piekoptā neticība, izteiktās šaubas un sirdī glabātā tumsa ieaicina jaunos eņģeļus un atver ceļu sātana viltīgo plānu piepildīšanai.**”

Mēs runājam par vajāšanām no iekšpuses. Brāļi un māsas, ir notikumi visā pasaulē, kur tie, kas netic patiesībai, kurai mēs ticam, nesludina šo 3 eņģeļu vēsti. Jā, būs ārēja ietekme, kas centīsies mūs atturēt no pastāvēšanas Dieva Vārdā, bet, brāļi un māsas, sātans saprot, ka labākais veids, kā pieveikt viņa pretiniekus, ir ne tikai viņiem uzbrukt no ārpuses, jo sātana attieksme ir „ja nevaru viņus uzvarēt, tad pievienošos”.

Vai zinājāt, ka Jēzus to saprata, un tāpēc Mateja ev.13.nodaļā Viņš ir devis tam ainojumu. Atšķiriet Mateja ev.13.nodaļu. Mateja 13.nodaļā Jēzus parāda, ka Viņš izprata šo jautājumu. Lai mūs šīs lietas nepārsteidz. Tam nevajadzētu nevienam pārsteigt, ka ne visi, kas sauc sevi par Israelu, ir no Israēla. Rom.9 nodaļā 6.pantā Pāvils to saprata un teica „...**Jo ne visi, kas cēlušies no Israēla, ir patiesi israēlieši.**” Mūsdienās ir daudzi, kas apgalvo, ka tie tic SDA vēstij, bet patiesībā daudzi tai netic.

Jēzus to saprata pilnīgi, un Mateja 13.nodaļa dod mums nelielu ieskatu, kas notiks nākotnē. Jēzus paskaidroja, jo ir teikts Mateja ev.13.nodaļā. Ja esat atšķiruši, dariet to man zināmu, sakot Āmen. 24.pantā ir teikts: „Vēl citu līdzību Viņš tiem sacīja: **"Debesu valstība ir līdzīga cilvēkam, kas labu sēklu sēja savā tīrumā. Bet, ļaudīm guļot, nāca viņa ienaidnieks un iesēja.. ko?... nezāli kviešu starpā, un aizgāja. Un, kad labība auga un metās vārpās, tad parādījās arī nezāle. Tad nama tēva kalpi, pie tā piegājuši, sacīja: kungs, vai tu neesi labu sēklu sējis savā tīrumā? No kurienes tad radusies nezāle? Un viņš tiem sacīja: ...ko?... Tad kalpi tam sacīja: vai gribi, ka mēs ejam to izravēt? Bet viņš sacīja: nē, ka jūs, nezāli ravēdami, neizplūcat reizē arī kviešus. Lai aug abi kopā līdz pļaujamam laikam; un pļaujamā**

laikā es sacīšu plāvējiem: salasiet papriekš nezāli un sasieniet to kūlīšos, lai to sadedzina; bet kviešus sakrājiet manā šķūnī."

Jēzus jau paredzēja, ka būs tādas cilvēku grupas, kas ienāks draudzē, paturiet prātā, ka, ja šeit tiek pieminēts lauks, tad Bībele saka, ka lauks simbolizē pasauli. Gribu jums parādīt kādu citātu no grāmatas „Kristus līdzības” 70.lpp. Klausieties, kas tur ir rakstīts. „Kristus līdzības” 70.lpp., runājot par nezālēm, ir teikts: **„Kristus paskaidroja, ka “tīrums ir pasaule”. Taču mums jāsaprot, ka tas nozīmē Kristus draudzi pasaulē. Līdzība apraksta tās lietas, kas attiecas uz Dieva Valstību un Viņa darbu cilvēku pestīšanas dēļ, bet šis darbs tiek paveikts ar draudzes starpniecību.”** Tādēļ, kad ir runa par lauku, un tika teikts, ka ienaidnieks iesēj tanī nezāles, tas norāda uz draudzi pasaulē. Jēzus to zināja, kad Viņš Mateja 16.nodaļā teica Pēterim, vai atceraties, kad Viņš runāja ar apustuļiem un jautāja: „Ko cilvēki saka, kas Es esmu?” Un viņi atbildēja - daži saka, ka Tu esi melis, vieni saka to, citi šo. Jēzus saka: „Labi, ko jūs sakāt, kas Es esmu?” Un Pēteris ir pirmais un saka: „Tu esi Kristus, dzīvā Dieva Dēls.” Tad Jēzus atbild un saka: „Klau, miesa un asinis to tev nav atklājušas, bet gan Mans Debesu Tēvs.” Un tālāk Jēzus saka: „Un uz šī akmens, ... akmens bija Kristus... Viņš teica: „Uz šī akmens, Es celšu Savu draudzi, un elles vārtiem to nebūs uzvarēt.”

Brāļi un māsas, kad Jēzus izteica šos paziņojumus, vai jūs varat iedomāties, kādu drebēšanu tas izraisīja sātānā un viņa valstī? Viņš domāja: „Pag, Tu man saki, ka elles vārtiem to nebūs uzvarēt? Tad es pieņemu šo Tavu aicinājumu.” Tā rezultātā viņš sāka sēt nezāles un tās iesūtīt draudzē.

Tādēļ mums nevajadzētu būt izbrīnītiem, kad mēs satiekam individuus, kas vairāk cīnās par Dieva patiesības graušānu, nekā par tās celšanu. Bībelē mums ir parādīts, ka tas notiks. Brāļi un māsas, nav nepieciešams celt trauksmi, jo parasti, kad šāda vēsts tiek sludināta, cilvēki kļūst nervozi. Viņi saka: „O-o-o, vai viņš liek man aiziet no draudzes?” Ja tu rūpīgi studēsi pravietojumus, nav iespējams, ka tu liktu kādam aiziet no draudzes. Tie pilnīgi skaidri mums māca, ka lauks simbolizē draudzi pasaulē un ka gan labība, gan nezāles būs draudzē. Tādēļ tā mācība, brāļi un māsas, ka draudzē ir tikai uzticīgas dvēseles, man ļoti žēl, bet ir nepareiza „Apustuļu darbu” 11.lpp. interpretācija. Ja draudzē būtu tikai Dievam uzticīgi cilvēki, kā tad draudzē var būt nezāles?

Mēs dažreiz skaidrojam rakstus veidā, kas ir bīstams un nāvējošs. Brāļi un māsas, Dievam ir draudze, un, lai gan tā ir kareivīga un iekšienē notiek daudz cīņu, beigu beigās Dieva žēlastībā šī pati draudze no kareivīgas draudzes kļūs par triumfējošu draudzi. Mums ir teikts, ka nezāles būs draudzē un ka tās ir ienaidnieka iesētas. Starp citu, vai zināt, ka nezāles var tikt atpazītas? Dažkārt mēs ieliekam Jēzus mutē vārdus, ko Viņš nekad nav teicis. Jēzus nav teicis, ka nezāles nevar atpazīt, Viņš vienkārši teica - neizraujiet tās. Tāpat, kā tie strādnieki sacīja: „Kungs, mēs redzējām labību, bet tagad redzam nezāles.” Arī mēs šodien varam atpazīt nezāles. Jēzus vienkārši saka: „Neizraujiet tās pārāk ātri. Neizraujiet. Atpazīstiet viņu darbību, kad viņi pretdarbojas Maniem principiem.”

Bībele pasaka skaidri, ka Dieva draudzē būs nezāles un viņu uzdevums ir graut draudzi, to apēnot un neļaut labībai saņemt patiesības gaismu, tās grib apstādināt Vēsts attīstību un atturēt ļaudis, lai tie nebūtu vairs pārliecināti.

Tā tas ir, mums ir teikts, ka draudzē ienāks nezāles. Patiesībā ievērojiet, kas ir teikts Apustuļu darbu 20.nodaļā. Ne tikai Jēzus to zināja, bet arī Viņam uzticīgie mācekļi saprata to. Ievērojiet, kas Bībelē teikts Apustuļu darbu 20.nodaļā, kad esat to atvēruši, dariet to man zināmu, sakot Āmen. Apustuļu darbu 20.nodaļā ievērojiet, kas teikts 28.pantā. Apustuļu darbu 20.nodaļa 28.pants. Bībelē stāv rakstīts: „**Tāpēc sargait paši sevi un visu ganāmo pulku, kurā Svētais Gars jūs iecēlis par sargiem ganīt Dieva draudzi, ko Viņš pats ar Savām asinīm ieguvis par īpašumu. Es zinu,... brāļi un māsas, Pēteris runā pārliecinoši, jo viņš saka.... Es zinu, ka pēc manas aiziešanas pie jums iebruks plēsīgi vilki, kas nesaudzēs ganāmo pulku. No jūsu pašu vidus celsies vīri, ačgārnības runādami, lai aizrautu mācekļus sev līdzī. Tāpēc esiet nomodā, pieminēdami, ka es trīs gadus nakti un dienu neesmu mitējis ar asarām ikvienu pamācīt.**” Tas patiešām bija dziļš Dieva kalpa pārdzīvojums, ka beigās draudzē iebruks plēsīgi vilki. Kad jūs pēc šī nedēļas nogales, kur ir garīgais pacēlums, atgriezīsieties draudzēs, apzinieties, ka jūs tur varat sastapt vilkus. Jūs nonāksiet situācijās un satiksiet dažādus cilvēkus, kas būs kā vilki jēru drēbēs. Interesanti, ka Jēzus, kad pirmo reizi sapulcināja savus mācekļus. (Un es to esmu iemācījies un veicu ar visiem kristību kandidātiem vienmēr. Tikko pirms pāris nedēļām Ņujorkā mums bija evaņģelizācijas sanāksmes, un tur bija 9-10 cilvēki, kas izvēlējās nodot savu sirdi Jēzum un tikt kristīti. Pirms kristībām es viņus uzrunāju un sekoju sava Meistara pēdās.) Mateja evaņģēlija 10.nodaļā, tiklīdz Jēzus sapulcināja Savus mācekļus kopā, vai zināt, kāds bija viens no pirmajiem padomiem, ko Jēzus deva Saviem sekotājiem? Uzmanieties no vilkiem aitu apgērbā! Tā bija viena no pirmajām lietām, kam Viņš pievērsa mācekļu uzmanību. Un, kad es runāju ar šiem jaunkristāmajiem, es teicu, ka ne visi, kas saka, ka ir SDA, ir SDA. Ne visiem, kas apgalvo, ka tiem ir daļa no Dieva patiesības, arī ir daļa no Dieva dotās patiesības.

Mūsu vidū ir nezāles, brāļi un māsas, un viņu uzdevums ir graut. Brāļi un māsas, ap Jēzu bija 2 veidu personas, ar ko Viņš regulāri saskārās. Un šīm divām cilvēku grupām piemita nezāļu īpašības. Un es gribētu jums parādīt šīs divas grupas, lai mēs varētu tās atpazīt, jo atcerieties, lai gan nezāles nav jāizravē, kas ar tām ir jādara? Jāatpazīst. Un es gribētu palūkoties, vai mēs šovakar spēsim kopā ar jums atpazīt kādas no nezālēm. Es gribu, lai jūs redzētu, ko Bībele saka.

Vispirms tur bija divas cilvēku grupas, kas vajāja Jēzu Kristu. Šīs divas grupas sauca par farizejiem un saduķejiem. Un abām no tām bija nezāļu īpašības, jo atcerieties, ka nezāle ir un paliek nezāle. Un ko nezāles dara? Tās izsūc dzīvību no augsnes, un augi nespēj augt un attīstīties, un tieši tā arī viņi centās aizēnot Jēzu un izsūkt dzīvību no Viņa. Farizeji un saduķeji, šīs divas grupas, kas faktiski ienīda viena otru, zināja, ka abas ienīst Jēzu, un šis naids viņus vienoja, lai tie sistu krustā Mesiju.

Es gribu, lai jūs šeit ko ievērotu. Kad runājam par farizejiem, mums jāaplūko viņus raksturojošās pazīmes. Atšķirsim Filipiešu vēstules 3.nodaļu, jo mums jāatrod pazīmes, kas piemīt mūsdienu farizejiem. Bībelē Filipiešu vēstules 3.nodaļā ir rakstīts, kad esat atšķīruši, dariet to zināmu, sakot Āmen. Filipiešu vēstules 3.nodaļā, vai mums rodas kāda nojausma, jo, brāļi un māsas, esiet droši, ka šodien mūsu vidū ir farizeji. Bībelē Filipiešu vēstules 3.nodaļā ir rakstīts, un ievērojiet piekto pantu. Pāvils bija viens no tiem, kas visiem darīja zināmu, ka ir bijis farizejs, un es gribu, lai jūs pievērsat uzmanību, kā viņš sevi apraksta, jo, saprotot, ko viņš par sevi saka, varam diezgan labi saprast, kāds ir mūsdienu farizejs. Un te, Filipiešu vēstules 3.nodaļā, sāksim ar pirmo pantu. Stāv rakstīts: „**Beidzot vēl, mani brāļi, priecājieties iekš Tā Kunga; to pašu jums rakstīt man nav par apgrūtinājumu, bet jums ir par stiprinājumu. Sargaities no suņiem, sargaities no ļauniem strādniekiem, sargaities no sagraizīšanas, jo apgraizīšana esam mēs, kas**

kalpo Dievam garā, lepojas ar Kristu Jēzu un neuzticas miesai; lai gan es varētu arī uzticēties miesai. Ja kāds cits domā uzticēties miesai, es to varētu vēl vairāk;... Un piektais pants. **astoņu dienu vecumā apgraižīts, no Israēla tautas, Benjamīna cilts, ebrejs no ebrejiem, bauslības lietās....** Kas? ...**farizejs.**” Ko mēs saskaņā ar šo pantu uzzinām par farizejiem? Farizeji bija tie, kas apgalvoja, ka viņi ir baušļus turoši ļaudis. Viņš teica ... **bauslības lietās...** Kas? ...**farizejs...** Es esmu farizejs, jo, kas attiecas uz bauslību, esmu nevainojams. Es to ievēroju līdz smalkākajām detaļām. Ja mēs aplūkojam farizejus, viņi ir tie, kas stāv par bauslību, tie ir cilvēki, kas „uz katra i uzliek punktu un katram t pārvelk svītriņu”. Viņi seko katram smalkākajam bauslības punktam, bet ievērojiet, ka Mateja ev.23.nodaļā ir kāds apraksts, kas ļauj ielūkoties farizejos dziļāk.

Atšķirsim Mateja ev.23.nodaļu. Mateja 23.nodaļā ievērojiet, ko Bībele saka. Kad esat atšķīruši, dariet to man zināmu, sakot Āmen. Mateja 23.nodaļā Jēzus atklāj vēl dziļāk, ko nozīmē būt farizejam. Mateja 23.nodaļā ievērojiet, ko Viņš saka. Mateja 23. nodaļā 1.-6.pantam Viņš saka: „**Tad Jēzus griezās pie ļaudīm un Saviem mācekļiem ar šādiem vārdiem: "Uz Mozus krēsla ir nosēdušies rakstu mācītāji un ... Kas?... farizeji. Visu, ko tie jums saka, to dariet un turiet; bet pēc ...Kā?... bet pēc viņu darbiem nedariet. Jo tie gan māca, bet paši to nedara."**” Ko mēs tikko uzzinājām par farizejiem? Viņi ir liekuļi. Viņi staigā apkārt un izceļ likumu, un viņi runā par to, kā viņi cenšas sekot Bībelei un Praviešu Garam visās detaļās. Bet patiesībā viņi runā par to, ko paši nedara.

Iesim vēl tālāk, 4.pantā ir sacīts: „**Jo tie sasien... kādas nastas? ... smagas nastas...** brāļi un māsas... **tie sasien smagas nastas un liek tās cilvēkiem uz pleciem, bet paši negrib ne ar pirkstu tās kustināt.** Redziet, kā! **Bet tie dara visus savus darbus tik tādēļ, lai ļaudis tos redzētu.**” Dievs žēlīgs! Brāļi un māsas, mēs atpazīstam modernos mūsdienu farizejus. Ir teikts, ka viņi dara savus darbus tādēļ, lai iegūtu atzinību. Lai tie var iegūt grupu ar atbalstītājiem. Lai tie var iegūt ļaužu grupu, kas viņus pagodina, lai ļaudis tiem seko un dara tā, kā viņi saka, un lai paši kļūtu par ietekmīgiem vadoņiem.

6.pantā ir teikts: „**Tie mīl mielastos sēdēt goda vietās un sinagogās pirmajos krēslos**”... To apkopojot, mēs sākam saskatīt dažas lietas par farizejiem, lai varētu uzlikt punktu uz „i” un atpazīt, kādi ir mūsdienu farizeji. Bet es vēl gribu jums parādīt vienu lietu Mateja 15.nodaļā. Mateja evaņģēlijā es gribu jums parādīt vēl vienu lietu. Atšķiriet Mateja 15.nodaļu, jo, brāļi un māsas, ir lietas, ko tie šodien dara, un man un tev to vajadzētu saprast. Mateja 15. atklājas vēl kāda aina. Ievērojiet, ko Bībele saka Mateja 15.nodaļas 1.pantā. Ja esat atšķīruši, dariet man to zināmu, sakot Āmen. Mateja 15.nodaļas 1.pantā ir teikts: „**Tad rakstu mācītāji un farizeji nāca no Jeruzalemes pie Jēzus un sacīja: "Kāpēc Tavi mācekļi pārkāpj vecaju likumus? Jo tie rokas nemazgā, kad ēd maizi."** Bet Viņš atbildēja un tiem sacīja: **"Kāpēc tad jūs arī pārkāpjat Dieva pavēli ... kādēļ? ... savu likumu (tradīciju) KJV dēļ? Jo Dievs ir pavēlējis: godā savu tēvu un māti! - un: kas tēvu vai māti nolād, tam būs mirt. Bet jūs mācāt: ja kas saka uz savu tēvu vai māti: kas tev no manis nāktos, lai ir Dievam par upuri (dāvanu) KJV, - tam nevajagot vairs godāt savu tēvu vai māti. Tā jūs atceļat Dieva Vārdus savu likumu (tradīciju) KJV dēļ. Jūs liekuļi! Jesaja ir pareizi par jums pravietojis, sacīdams: šī tauta godā Mani ar savām lūpām, bet viņu sirds ir tālu nost no Manis."** Šodien draudzē ir daudz ļaužu, kas sevi sauc Kristus vārdā, kas sevi dēvē par atlikumu, par Septītās dienas adventistiem, kas izliekas, ka viss, ko viņi dara, ir saskaņā ar Bībeli un Praviešu Garu, bet īstenībā viņi sāk ieviest, izplatīt un mācīt lietas, ko paši nepraktizē.

Cita lieta, ko tie dara, ir tāda, ka tie pievieno kaut ko Dieva Vārdam. Viņi paņem nenožīmīgas tradīcijas un lietas, kas ir viņu jājamzirdziņš, un tiem pieķeras un sāk pievienot papildus izpratni tam, kas ir teikts Bībelē un Praviešu Gara raktos. To darot, viņi to pagriež pat tā, ka, ja tu tam nepiekrīti tā, kā viņi to izprot, tu esi atkritējs.

Redziet, Sālamana mācītāja 6.nodaļā 16.-19. pantam ir teikts, ka ir 6 lietas, ko tas Kungs ienīst, pat septiņas. Un 19.pantā ir aprakstīta septītā. Un ir teikts, ka septītā lieta, ko Dievs ienīst, ir **...”kurš rada nesaskaņas brāļu starpā.”**

Jēzus teica, ka **„pēc tā visi pazīs, ka jūs esat Mani mācekļi, ka mīlestība ir jūsu starpā”**. Bet daudzi no šiem farizejiem nodarbojas ar to, ka tie atrod kādu nebūtisku lietu, kam pieķerties, lai radītu šķelšanos Dieva ļaužu starpā. Viņi lieto dažādas metodes un shēmas un mēģina iestāstīt: ja tu nepiekrīti šīm shēmām, kā mēs tās skaidrojam, tu neesi patiess Septītās dienas adventists. Tu neredzi gaismu, kā mēs to redzam. Ir tādi ļaudis, kas rada problēmu, kur tās nemaz nav, tādējādi veicinot šķelšanos Dieva ļaužu vidū.

Brāļi un māsas, es te nerunāšu ar jums līdzībās, es vēlos runāt skaidru valodu. Paklausieties! Šodien ir ļaudis, kas paņem izteicienu, kas pat nav izteiciens, bet kas bija skaitlis Viljama Millera laika pravietojuma shēmā, un viņi lieto šo skaitli, apgalvojot, ka, ja tu netici skaitlim 2520, ja tu netici šim 2520 pravietojumam, tu esi atkritējs. Vai esat pamanījuši šādus individuus?

Es atceros, ka bija kāds vīrs, kas atsūtīja manam labam draugam un evaņģēlistam e-pastu. Un tajā bija rakstīts apmēram tā, ka SDA ģenerālkonference pa īstam nestāv uz patiesības principiem, jo viņi neatzīstot 2520 pravietojumu. Moderno dienu farizeji.

Visvairāk mani, brāļi un māsas, šinī visā uztrauc un skumdina tas, ka mēs tiešām esam tik tālu novirzījušies no patiesības, ko Dievs mums devis. Vai zināt kāpēc? Jo mums, brāļi un māsas, ir teikts, kā jāstudē Bībele. Dieva Garam jāvada **„priekšraksts pēc priekšraksta, rinda pēc rindas, šeit pa drusciņai, tur pa drusciņai”** Jes.28:10 (KJV). Pareizi? Tā ir metode, ko Dieva Gars lieto, lai vadītu mūs Bībeles studijās. Bet ziniet, ko daudzi cilvēki izdarīja? Tie paņēma shēmu ar numuru uz tās, paņēma no konteksta izrautu citātu no Praviešu Gara, kur Elena Vaita runāja par šo shēmu vispārīgi, un atsaucās uz teikumu, ko viņa teica, ka **„nevienu skaitli nevajag grozīt”**, bet viņi nepabeidz citātu, jo viņa teica, ka **„nevienu skaitli nevajag grozīt, izņemot caur inspirāciju”**. Citiem vārdiem sakot, ja inspirācija apgalvo, ka kaut kas šinī shēmā ir nepilnīgs, tad tā ir pietiekama autoritāte, lai to labotu.

Cilvēki par to aizmirsas, un ziniet, ko viņi izdarīja? Viņi sāka visapkārt sludināt par 2520, tie veidoja grupas un sanāksmes, un tas kļuva par instrumentu sātanam, lai izraisītu šķelšanos Dieva ļaužu vidū. Un tas notiek laikā, kad Praviešu Gars mums 71 reizi atgādina - „spiedieties kopā”, „spiedieties kopā”, „spiedieties kopā”, bet nē, atrodas indivīdi, kas cenšas šķelt, šķelt, šķelt tādos jautājumos, kur pat nepastāv problēma.

Jūs teiksiet: „Ko tu ar to domāji, sludinātāj?” Es jums pateikšu, ko tieši es ar to domāju. Ziniet, brāļi un māsas, ja mēs uzcītīgi studētu 3.Mozus 26.nodaļu, kur šis tā sauktais 2520 pravietojums ir pamatots, mēs atrastu, ka nepastāv nekāds 2520 pravietojums. Un tā mums vajadzētu darīt, bet mēs tā nedarām. Mēs

sākam klausīties, ko citi saka par shēmu un šo no konteksta izrauto citātu, un tā rezultātā mēs tiekam sakauti.

Ievērojiet šos punktus un palabojiet, ja es kļūdos.

Salīdziniet 2520 un 2300, kurš ir garāks laika periods? 2520 pareizi? Tas pat bērnam ir skaidrs, vai ne? Tad kā nu sanāk, 2520 ir garāks laika periods, bet „Pēdējo dienu notikumos” 36.lpp. 1.paragrāfā Dieva praviete saka, ka 2300 pravietojums ir garākais laika pravietojums Bībelē. Te kaut kas nesaskan!

Vai jūs apgalvojat, ka pravietim ir problēma ar matemātiku? Tas pat bērnam skaidrs, ka 2520 ir lielāks par 2300, bet praviete, inspirācijas vadīta, saka, ka garākais laika pravietojums ir 2300 dienas. Tam vajadzētu palikt tieši tā, bet tādēļ, ka cilvēki ir vienaldzīgi, brāļi un māsas, Dievam nākas uzsvērt šīs lietas vēl vairāk. „Agrīno rakstu” 63.lpp. mums ir teikts: **„Dieva vārds satur daudzas dārgas patiesības, bet tagad ganāmam pulkam ir vajadzīga “tagadējā patiesība.””** Viņa saka: **„Es esmu redzējusi, kādas briesmas draud, ja vēstneši atstāj tagadējās patiesības svarīgos punktus un aizkavējas pie tādām lietām, kas nepalīdz vienot ganāmo pulku un pestīt dvēseles.”** Un turpat nākamajā paragrāfā viņa pasaka, kas tagadējā patiesība ir.

Viņa saka: **„Debess svētnīca, savienībā ar 2300 dienām... un nekas nav teikts par 2520... Debess svētnīca, savienībā ar 2300 dienām, Dieva baušļi un Jēzus ticība ir patiesības, kuras pilnīgi noder, lai izskaidrotu pagājušo adventes kustību, lai rādītu, kāds ir mūsu tagadējais stāvoklis, lai stiprinātu šaubīgiem ticību un dotu tiem drošu pārliecību par jauko nākotni.** Nekas nav teikts par 2520.

Ja tas vēl nav pietiekami, es atstāju labāko uz beigām. Citāts no „Revju and Herald” 1864.gada janvārī visi „pionieri” sanāca kopā un, iegaumējiet, ka to saka Džeims Vaits. Džeims Vaits – pravietes vīrs... Brāļi un māsas, ja jūs esat pētījuši SDA vēsturi, jūs zināt, ka bija lietas, ko Džeims Vaits uzskatīja par pareizām, bet Elena Vaita nepiekrita, viņa korigēja vīru un teica: „Kungs man ir rādījis citādi.” Viņa bija uzticīga, jo Efeziešiem 4.nodaļā 11.-14. pantam ir teikts, ka pravieša uzdevums ir sekot, lai brāļi netiek piekrāpti un šurpu turpu svaidīti, padodamies katram mācības vējam. Šinī gadījumā pravietes vīrs nāk ar šādu paziņojumu. Paklausieties, tas bija „Review and Herald” 1864.gada janvārī, un es gribētu, lai jūs paklausāties, ko viņi teica attiecībā uz pētījumu par 2520, un te ir teikts: **„Un tā... tas bija viņu secinājums, studējot 3.Mozus 26.nodaļu, un es lasu šo secinājumu... Un tā šeit, 3.Mozus 26.nodaļā, nav pravietisks laika periods”.** Cik tas, brāļi un māsas, ir skaidri pateikts!

Vai saprotat, ka mums ir simti, varbūt pat tūkstoši, kas ir ļāvuši sevi aizvest prom no Dieva ļaudīm problēmas dēļ, kura patiesībā nemaz neeksistē. Un ir teikts: **„Un tā šeit, 3.Mozus 26.nodaļā, nav pravietisks laika periods, un tie, kas iedomājas, ka pastāv tāda lieta un mēģina izskaitļot dažādos skaitļus, vienkārši kuļ gaisu... Ir teikts... Ignorēt vai vienaldzīgi izturēties pret pravietisku laika periodu, kurš ir skaidri dots, ir galēji nosodāmi. Bet tikpat bezjēdzīgs, tomēr ne tik briesmīgs virziens, ir mēģinājums kādu radīt, kaut gan tāds neeksistē.”**

2520, brāļi un māsas, pat nav īsts pravietojums. Un, neskatoties uz to, daži to māca, ne tikai māca, bet arī to lieto kā zīmi, ka 11. septembra notikumi, interpretējot trompešu svētkus, ir it kā skaļā sauciena sākums. Bet viņi pārprot „Dzīves skicēs” teikto 411. lpp., viņi nekad to netika salīdzinājuši ar 7. „Liecību

sējumu” 141. lpp. Viņi nekad nav pētījuši rindu pēc rindas, jo tas pats Svētais Gars, kas inspirēja Bībeli, ir tas pats Svētais Gars, kas inspirēja Eleni Vaitu. Tieši tādēļ tāda pati metode, kā studējot Bībeli Svētā Gara vadībā, ir jālieto, kad studējam Praviešu Garu. Tādēļ, kad pētām Pravieša Gara rakstus, kā mums ir jāstudē? ... Rindu pēc rindas. Ko viņi izdarīja? Izlasīja „Dzīves skicēs” teikto 411. lpp. un secināja - redzi, tur ir teikts, ka torņi brūk, un tad teikts, ka Kungs satricinās zemi, un tad Atklāsmes grāmatā 18.nodaļas 1.-3.pants piepildīsies. Un tādēļ viņi saka: „11.septembra notikumi bija – torņi sabruka, un tādēļ Atkl.18.nodaļai vajadzētu piepildīties, jo Dievs satricināja pasauli, un tādēļ ir jāskan skaļajam saucienam.” Tā nu cilvēki māca, ka skaļais sauciens jau sākās 11 septembrī.

Viņi vienkārši nesalīdzināja šo ar 7. „Liecību sējumu” 141. lpp., kur Dieva praviete pasaka ļoti skaidri, ka tad, kad tiks pieņemts nacionālais Svētdienas likums, viņa saka, tad Dievs stipri satricinās pasauli. Viņi nestudēja rindu pēc rindas.

Tādi ir modernie mūsdienu farizeji. Cilvēki apgalvo, ka turas pie Dieva Vārda, ka tie turas pie patiesības un pamato to ar Bībeli un Praviešu Garu, un ir pilnīgi uzticīgi, bet tanī pat laikā, brāļi un māsas, pašiem to nemaz nemanot, viņi slīd prom no Bībeles patiesības.

Ir vēl citādi modernie farizeji, kas šodien apgalvo, ka seko Bībelei un Praviešu Garam, un tādēļ tie sāk saskatīt atkrišanu draudzē. Viņi redz atkrišanu draudzē un saka: „Ak, paskaties uz to Dieva draudzi, skat, kādas tur ir nebūšanas. Ziniet, kas mums jādara? Mēs te vairs nevaram nākt un pielūgt Dievu. Ziniet, kas jādara? Mums jāaiziet no šīs draudzes un jāveido jauna draudze!”

Ziniet, es esmu runājis ar dažiem cilvēkiem, kas saka: „Mēs izveidosim skaidrāku un svētāku Dieva pielūgšanu.” Viņi pat nenojauš, ka viņi piepilda pravietojumu. Ziniet, kāpēc? Pirmajā „Izmeklēto vēstu” sējumā 179.lpp. Dieva praviete saka: **„Tu izņemsi fragmentus no Liecībām, kas runā par pārbaudes laika noslēgumu, par sijāšanu Dieva ļaužu vidū, un tu runāsi par iziešanu no šiem ļaudīm, par skaidrākas, svētākas draudzes dibināšanu. Tas viss patīk ienaidniekam.”**

Redziet, brāļi un māsas, Jēzus mūs centās pamācīt Jāņa 9. un 10.nodaļā. Kad cilvēku, kas bija piedzimis aklš, Jēzus dziedināja, farizeji bija tik sadusmoti, ka viņi dziedināto vīru izdzina no baznīcas. Tad, kad tas notika, Jēzus pateica skaidri: „Klausies, kaut gan viņi tevi vajā, tu vienalga paliec ar Mani. Vai tu tici, ka Dieva Dēls ir tas, kas Viņš ir?” „Jā, es ticu!” Tad Viņš teica: „Es esmu nācis, lai palīdzētu redzēt tiem, kas ir neredzīgi, bet tie, kas redzīgi, paliks neredzīgi.” Farizeji jautāja: „Vai Tu saki, ka mēs esam neredzīgi?” Uz to Jēzus atbildēja: „Ja jūs apgalvojat, ka redzat, bet neredzat šo, tad jūs laikam esat aklī.” Un tad Kristus saka vienu no brīnišķīgākajiem paziņojumiem Jāņa ev.10.nodaļā: „Es esmu labais Gans.” Viņš parādīja lielo atšķirību starp Ganu un līgto ganu. Viņš saka: „Es esmu labais gans, kas mīl avis.” Līgtais gans, kad redz, ka tuvojas vilks (citiem vārdiem sakot, kad līgtais gans redz, ka atkrišana tuvojas), Viņš saka, kad līgtais gans redz tuvojamies vilku, tas atstāj ganāmpulku. Atstāj ganāmpulku un dodas uz drošu vietu, atstājot dārgās avis izklīšanai. Jēzus teica, ka līgtais gans to dara tādēļ, ka viņš ir salīgts un nemīl avis. Bet Jēzus saka: „Es esmu labais Gans, un Es esmu gatavs atdot dzīvību par Savām avīm.”

Ir divas vienkāršas lietas, ko var darīt, redzot draudzē atkrišanu. Viena ir atstāt avis, lai tās izklīst, un veidot skaidrāku un svētāku draudzi. Otra lieta ir sēdēt uz skatīties, kā tavi brāļi tiek saindēti ar atkrišanu,

bet tu sēdi un vēro, un nesaki neko. Tu saki: „Nu jā, gan jau Dievs to kaut kā vērsīs kādreiz par labu.” Inspirācija saka, ka tas ir sliktāk par noziegumu, ja tu bezdarbīgi vēro, kā atkrišana saindē brāļus.

Grūtākais ir iestāties par patiesību atkrišanas laikā, saprotot, ka mani var ķert krustugunis jebkurā momentā. Es varu pazaudēt savu kalpošanu, pazaudēt darbu, pazaudēt ietekmi. Mīlestībai uz Kristu mūs ir jāspiež to darīt. Šobrīd ir pārāk daudz politiski korektu kalpošanu. Ir pārāk daudz cilvēku, kas grib spēlēt ļoti droši, neuzkāpjot nevienam uz varžaciņiem. Brāļi un māsas, nepārprotiet mani, es nesaku, ka mums jābūt rupjiem, prastiem un bezdievīgiem, tam nu gan nav vietas draudzē. Bet tanī pašā laikā, kā tu vari noskatīties, ka avīm tiek apgrieztas rīkles, un tu neko neiebilsti? Tev ir bail no tā, ko kāds tev var pateikt.

Mums ir vajadzīga Gana mīlestība. Es to saku nopietni. Mums vajag Gana mīlestību. Jo, ja mums nebūs Gana mīlestības, mēs iekritīsim kādā no galējībām - vai nu atstāsim draudzi un noorganizēsim kādu jaunu grupu, vai paliksim draudzē un kļūsim remdeni, atslābsim un teiksim: „Nu jā, gan jau kādreiz Dievs to izlabos.”

Ir daudz veidu, kādos varam redzēt izpaužamies mūsdienu farizejus, reliģiskos zelotus, kas apgalvo, ka seko Bībelei un Praviešu Gara burtam, bet tanī pat laikā novēršas no patiesības un to pat nenojauš.

Tie ir modernie farizeji. Vai zināt, toreiz bija ne tikai farizeji, tur bija arī saduķeji, vai ne? Man šķiet, mums vajadzētu bībelisku definīciju, kas tie saduķeji ir. Kā jūs domājat?

Mēs noskaidrojām, kas ir farizeji, vai ne? Tagad mēs to saprotam jau labāk. Mēs saprotam, ka tie ir tie, kas saka, ka turas pie visas patiesības, un mani pārsteidz tas, ka deviņos gadījumos no desmit tie cilvēki, kas sludina visaugstākos standartus no katedras, paši savās mājās uzdrīkstas tos neīstenot un tā nedzīvo. Jēzus teica: neesiet kā farizeji, jo tie saka, bet nedara. Brāļi un māsas, mēs ar sievu pētījām šo faktu un secinājām, ka, ja mēs kādu patiesību sludinām citiem, tad šai patiesībai vispirms jāaizskar mūsu pašu sirdis mūsu mājās. Tik bieži evaņģēlija spēks ir ticis neitralizēts ne tādēļ, ka kāda vaina būtu runātājam, bet gan tā dēļ, kas notiek viņa mājās, bērnu uzvedība, vīra attieksme pret sievu, un tā uzskaitījumu varētu turpināt. Brāļi un māsas, mūsu mājām ir jāatstāro tā augstā un svētā patiesība, ko mēs sludinām no priekšas.

Ja mēs tā nedarām, mēs esam sliktāki par atkritējiem. Padomā, vai tad, kad ar pirkstu rādi uz citiem, trīs citi nerāda uz tevi atpakaļ. Dievs saka: jūs paši nesekojat saviem padomiem! Ja pavērotu lielāko daļu no tiem, kas sludina, ka draudze ir atkritusi, jūs redzētu, ka viņi paši ir atkrituši.

Mums ir jādzīvo tā vēsts, ko mēs sludinām. Āmen?

Ko mums Bībele stāsta par mūsdienu saduķejiem? Kā mēs viņus varam atpazīt? Ievērojiet, ko Bībele saka Apustuļu darbos 23.nodaļā. Mēs tuvojamies noslēgumam. Apustuļu darbu 23.nodaļā. 23.nodaļā mums ir modernā saduķeja portrets. Par farizejiem ir skaidra bilde, un ir daudz veidu, kā viņus atpazīt, bet mēs pieskārāmies tikai dažiem aspektiem. Bet tagad palūkosimies uz moderno saduķeju.

Apustuļu darbos 23.nodaļā ir teikts, ka saduķeji, klausieties, kas teikts Apustuļu darbu 23.nodaļā, sākot ar 1.pantu un līdz pat 8.pantam: „**Uzlūkodsams sinedriju, Pāvils sacīja: "Brāļi, es esmu dzīvojis pēc**

vislabākās sirdsapziņas Dieva priekšā līdz šai dienai." Te augstais priesteris Ananija pavēlēja tiem, kas ap viņu stāvēja, sist viņam pa muti. Tad Pāvils uz viņu sacīja: "Dievs tevi sitīs, tu nobalsinātā siena; tu šē sēdi mani tiesāt pēc likuma un pavēli mani sist pret likumu?" Bet tie, kas ap viņu stāvēja, sacīja: "Tu uzdrošies lamāt Dieva priesteri?" Pāvils atbildēja: "Es nezināju, brāļi, ka tas ir augstais priesteris; jo ir rakstīts: sargies ļaunu runāt par savas tautas valdnieku." Zinādams, ka sinedrijā daļa bija... kas? ... saduķeji un otra daļa farizeji, viņš sauca: "Brāļi, es esmu farizejs, farizeja dēls; mani tiesā mūžīgās dzīvības cerības un mirušo augšāmcelšanās dēļ." Kad viņš to bija runājis, izcēlās strīds farizeju un saduķeju starpā, un sapulce sašķēlās." Kas varat, lasiet ar mani 8.pantu. Tur ir teikts... „Jo saduķeji saka, ka nav ne augšāmcelšanās, ne eņģeļu, ne gara, bet farizeji visu to atzīst.”

Redziet saduķeji bija daļa no draudzes, bet tie neturējās pie patiesības, kas bija dota draudzei. Vai jūs to uztvērāt?

Saduķeji bija daļa no Dieva draudzes, bet tie neturējās pie patiesības, kas bija dota Dieva draudzei. Saduķeji bija cilvēki, kas teica: „Jā, es esmu Dieva draudzē, bet es neticu tām trīs eņģeļu vēstīm, es neticu, ka grēku var uzvarēt, es neticu tagadējai patiesībai.” Viņi domā, ka tagadējā patiesība ir kāda celtne kādā konkrētā vietā Kalifornijā. Nē, brāļi un māsas, Bībele saka 2.Pētera 1:12, ka tagadējā laika patiesība ir uzvaras pār grēku pieredze, kad kāpjām pa žēlastības kāpnēm. Tagadējā laika patiesība ir Bībelisks termins. Tas nav ierobežots ar kādu kalpošanas nozares nosaukumu. Daudzi baidās lietot terminu *tagadējā laika patiesība*, jo baidās, ka tie tiks identificēti ar kādu specifisku kalpošanas grupu, bet šis termins ir Bībelisks. Vai jūs noliegsit Dieva Vārdu? Es ticu tagadējā laika patiesībai un Dieva žēlastībā to sludinu, un jums vajadzētu darīt to pašu.

Saduķeji negribēja ar to tikt traucēti. Brāļi un māsas, saduķeji šodien ir tie, kas zina patiesību par uzvaru pār grēku, par dažādām reformām, kā, piemēram, veselības reforma, apģērba reforma, nepieciešamība pēc medicīniskā misijas darba, tie ir cilvēki, kas nes SDA vārdu, bet uzdrīkstas nesekot šīm patiesībām. Viņiem patīk uzturēt sapratni augstā teorētiskā līmenī, tanī pat laikā atstājot novārtā patiesības praktisko pielietošanu, kas reformētu viņu dzīvi.

Brāļi un māsas, jums ir jāsaprot, ka nebūs atmodas, ja nav reformu. Mēs varam atstāt šo iedvesmojošo nometni un teikt - es esmu ticis atmodināts, bet, ja tava dzīve nav pārvērtusies, tad tu esi piedzīvojis tikai sajūsmu. Tu piedzīvo tikai tādu labsajūtas mirkli. Tu neesi atmodināts, jo patiesa atmoda vienmēr rada dzīves reformu. Reformācija apliecina, ka ir notikusi atmoda. Un šodien ir cilvēki, kas runā par augstiem un svētiem patiesības standartiem, bet tie neļauj, lai to dzīve tiek reformēta.

No vienas puses ir farizeji, kas cenšas padarīt reformas par taisnošanu, un savukārt saduķeji jūtas tā, ka tie var būt taisni bez reformas. Un, ja jūs lasāt uzmanīgi „Lielo cīņu” 571. lpp., tad tur ļoti skaidri ir teikts, ka tas ir pāvestības slepenais ierocis - likt cilvēkiem ticēt, ka viņu darbi tos padara taisnus vai tie var būt taisni jebkurā gadījumā. Un šodien mums blakus ir modernie farizeji un modernie saduķeji. Tādēļ, brāļi un māsas, kad jūs kādu satiekat, kas apgalvo, ka vairs netic svētnīcas patiesībai, viņš netic, ka debesīs ir svētnīca, kā to pieredzējām 1980. gadā, kad Dezmands Fords pagrieza muguru visām šīm patiesībām un vairāki sludinātāji sekoja viņam, un vēl šodien ir cilvēki, kas atbalso šos velnišķīgos melus, tie, brāļi un māsas, ir atpazīstami - nezāle.

Kad jūs sastopat šādus cilvēkus, kas apgalvo, ka viņu veselībai nav nekāda sakara ar viņu glābšanu... Vai esat kādu dzirdējuši tā sakām? Brāļi un māsas, ļaujiet man to pateikt ļoti skaidri: barība, ko jūs ēdat, tiek sašķelta un uzņemta asinīs, un šīs asinis ir tās, kas cirkulē pa ķermeni, nodrošinot katra orgāna vajadzības, bet it īpaši smadzeņu vajadzības, jo tās uztur saprātu. Un tādēļ, ja es ēdu barību, kam ir debilizējošas, uzbudinošas un slimības izraisošas īpašības, tas man dos debilizējošas, uzbudinošas un slimības izraisošas asinis. Un, ja manas asinis ir debilizējošas, uzbudinošas un slimības izraisošas un tās baros manas smadzenes, tad tas manas smadzenes novedīs uzbudinātā, debilā un slimā stāvoklī. Un, ja manas smadzenes ir uzbudinātā, debilā un slimā stāvoklī, tad mans prāts vispār nebūs spējīgs noteikt, kas ir šī brīža patiesība. Tāpēc grāmatā „Kristīgā sātība” 54.lpp. Dieva praviete saka, ka tie, kas izdabā ēstkārei, nekad nevar saprast šī brīža patiesības.

Tādēļ, ja es ēdu barību, kas ir veselīga, uzturvielām bagāta un dzīva, tad manas asinis kļūst veselīgas, barojošas un dzīvas, un, ja manas asinis ir veselīgas, barojošas un dzīvas, tas padara manas smadzenes veselīgas, uzturvielām bagātas un dzīvas, un, ja manas smadzenes ir veselīgas, uzturvielām bagātas un dzīvas, tad laikā, kad mūsaiķu patiesība tiek dota no Vissvētākās vietas, mans prāts ir tādā stāvoklī, ka tas var uztvert patiesību šim laikam un īstenot dzīvē to un vēl līdzdalīt citiem. Tādēļ Pāvils Romiešiem 7:25 saka: „**Tā nu es ar savu prātu kalpoju Dieva bauslībai...**” Un tomēr ir cilvēki ar tik stipriem nerviem, lai pateiktu, ka veselībai nav nekāda sakara ar savu glābšanu!

Ziniet, kad pārdomājam Sodomas grēkus, visiem patīk runāt par to homoseksuālismu, kas tur bija, bet, vai zināt, kas bija viņu grēku saraksta otrajā vietā? Atšķiriet Ecehiēla 16.nodaļu. Cilvēki saka - manai veselībai nav nekāda sakara ar manu glābšanu -, tas ir tādēļ, ka viņi nav studējuši Bībeli.

Ecehiēla 16.nodaļā. Un man patīk, kā Bībele to nosauc par noziegumu. Vai zināt, kas noziegums ir? Tā nav tikai tāda slikta lieta, ko jūs izdarāt, noziegums ir grēks ar iepriekšēju nodomu. Tu zini, ka tas ir nepareizi, bet dari tik un tā. Un redziet, ko Bībele saka Ecehiēla 16.nodaļā 49.pantā. Tur rakstīts: „**Redzi, tas bija tavas māsas Sodomas noziegums:** ...kas ir pirmā lieta sarakstā? **Iepnība**,... kas ir nākamā lieta? **..maizes pilnība**.. palieci šeit. Ko nozīmē maizes pilnība? Nesātība. Kas ir nesātība? Pārēšanās. Jūs gribat teikt man, ka Bībele nosauc pārēšanos par noziegumu? Dievs, brāļi un māsas, mums to pasaka skaidri, atcerieties, ka Sodoma tika iznīcināta. Sodoma tika iznīcināta tās noziegumu dēļ, un Bībele saka, ka pārēšanās ir noziegums.

Šodien ir saduķeji, kas staigā apkārt un saka: „Eh, tā veselības reforma..” Padomājiet, kad Israēla bērni tika atbrīvoti, 2.Mozus 15. un 16.nodaļā, tad pirmā lieta, ko Dievs izdarīja, bija izmainīt viņu diētu. Domājat, ka tas notika nejauši? Ir teikts „Padomi par ēdienu un diētu” 374.lpp., ka Dievs izmainīja viņu diētu uz vispiemērotāko, lai sagatavotu viņu prātus tam, ko tie saņems Sinaja kalnā. Tādēļ Dievs redzēja, ka ir nepieciešams mainīt diētu. Tiklīdz viņi iznāca no Ēģiptes, pirmā lieta, ko Dievs izdarīja, bija diētas izmaiņa. Tiklīdz SDA tika noorganizēta 1863.gadā, tā jau 1863.gada jūnijā Dievs dod mums Veselības reformas vēsti.

Mēs esam modernais Israēls, un Dievs ir tāds pats vakar, šodien un mūžīgi.

Ir cilvēki, kas šodien saka - kas var būt kopīgs veselības reformai un trīs eņģeļu vēstij? Tur ir ļoti daudz kā kopīga. Bībele saka: „**Šeit vajadzīga svēto izturība.**” Tātad tos svētos, kas tur Dieva baušļus un kam ir Jēzus liecība, Bībele raksturo kā pacietīgus.

Un Bībele arī saka, ka Dievs ir kārtības Dievs. 1.korintiešiem 14.nodaļa 33., 40. pants un 2.Pētera 1.nodaļā ir teikts, ka Dieva kārtība ir, ka vispirms nāk tikums, tad nāk atziņa, tad nāk atturība un tad nāk pacietība. Kas nāk papriekšu - atturība vai pacietība? Atturība! Tādēļ cilvēks, kas nav atturīgs, nekad nevar būt pacietīgs un izturīgs svētais.

Par to Elena Vaita raksta grāmatā „Padomi par ēdienu un diētu” 50.lpp. Viņa saka, ka neatturīgs cilvēks nekad nevar būt pacietīgs cilvēks. Es esmu pārsteigts, ka cilvēki saka, ka veselības reformai nav nekā kopīga ar diētu. Bet tas ir saduķeju darbs - viņi noliedz visas patiesības.

Cilvēki saka: manam apgērbam nav nekādas nozīmes manā ceļā ar Dievu. Brāļi un māsas, - saduķeji! Viņi novēršas no visām patiesībām, kas mums ir tikušas dotas, un tomēr domā, ka tā var staigāt ar Jēzu. Mums ir teikts, ka mūsu apgērbs liecina par mūsu saikni starp mums un Kristu. Un apgērba reformas temats ir tāds „tabu”, ka pat vairākums sludinātāju, kas sludina šī brīža patiesību, nerunā par šo tematu. Kāpēc? Es nezinu. Tā ir tāda pati patiesība kā jebkura cita, kas mums ir dota. Bet, kad nonākam pie apgērba, tad iestājas klusums, vai tas nav interesanti?

Brāļi un māsas, mums ir jāsaprot, ka mūsu ķermenis simbolizē Dieva Templi. Āmen? Jūsu ķermenis simbolizē Dieva Templi. Un Svētnīcai ir 2 nodaļējumi, vai tiesa? Kā tie saucas? Svētā vieta un kāda vēl? Un Vissvētākā vieta. Kā jūs domājat, kuru svētnīcas daļu simbolizē jūsu ķermenis? Svēto vai Vissvētāko? Es teiktu Vissvētāko. Vai zināt, kāpēc?

Kas bija Vissvētākajā vietā? Derības šķirsts.

Kas bija derības šķirstā? 10 baušļi.

Ko Dievs teica, ko Viņš darīs mūsu prātos? Viņš teica, ka Viņš rakstīs Savus likumus mūs prātos, vai ne? Tālāk... Mums ir teikts, ka spožā godība, kas bija Dieva klātbūtne, bija Vissvētākajā vietā, vai ne tā? Un Dievs teica: vai nezināt, ka jūsu ķermenis ir Svētā Gara mājoklis, kurā Es dzīvoju? Vai ne tā? Tādēļ, brāļi un māsas, mēs varam uzlūkot savu ķermeni un saprast, ka tas ir ļoti līdzīgs Vissvētākajai vietai svētnīcā. Un tā, ja kāds parasts cilvēks redzēja, kas notiek svētnīcā, kas ar viņu notika? Viņam bija jāmirst. Brāļi un māsas, ko tas mums māca, it sevišķi dāmām? Neviena cilvēks no ielas nav tiesīgs redzēt, kā izskatās mana vissvētākā vieta. Garāmgājējam no ielas nav jāzina, kā tavas ķermeņa daļas (tavi dārgie templi) izskatās. Tās nav veidotas jebkuram cilvēkam apskatīšanai. Vai zināt, kādas ir sekas tam, ka visi to redz? Neskaitāmi daudz HIV slimnieku, tāpēc ir tik daudz venērisko slimību, tādēļ ir jocīgi cilvēki, kas nogalina sievu vai vīru. Tas viss tikai tādēļ, brāļi un māsas, ka ir daudzi, kas atklāj savas vissvētākās vietas apskatei citiem, kam tas nav jāredz.

Redziet! Kas drīkstēja ieiet Vissvētākajā vietā? Augstais priesteris. Tātad, vai parastais priesteris drīkstēja ieiet Vissvētākajā vietā? Nē, nedrīkstēja.

Brāļi un māsas, vai atceraties 1.Pētera 2:9, kur ir teikts: „**Bet jūs esat izredzēta cilts, ķēnišķīgi priesteri**”... Māsas, vai jūs nesaprotat, ka pat jebkurš SDA brālis nav tiesīgs redzēt, kas ir tavā vissvētākajā vietā? Vienkāršam priesterim nav tiesību redzēt, kā tava vissvētākā vieta izskatās. Bet šodien ir māsas, kas atļauj, lai atsevišķas viņu ķermeņa daļas un izliekumus var redzēt jebkurš cilvēks bez īpašas piepūles!

Dievs saka: tev tā nevajadzētu darīt, jo tavs ķermenis ir templis, un tas ir jāapsedz, līdz priesteris draudzē lūdzu tavu roku un salaulājas. Un tad, kad tu saki „jā”, šis parastais priesteris tiek iecelts augstā priesteru kārtā un viņš ir vienīgais cilvēks, kas ir tiesīgs ieskatīties vissvētākajā vietā. Vienīgais cilvēks.

Mums ir nepieciešama nopietna izglītība veselības reformas ziņā.

Bet saduķeji saka: „Manam apģērbam ar to nav nekā kopīga.” Redziet, ir jābūt līdzsvaram visās jomās - jūsu apģērbā, jūsu diētā, lauku dzīvē. Āmen?

Visas patiesības, ko Dievs ir mums devis, mums vajadzētu praktizēt. Bet problēma ir tā, ka ne jau tāpēc, ka tu to izdarīji, tu esi taisns. Tā ir pievilšanās. Tu nevari teikt: es visu to varu darīt, jo man ir Kristus taisnība kā aizsegs visam tam. Tā ir pievilšanās.

Kad tu esi savienots ar vīnakoku, tad dabīgajam auglim, kas no tā izaug, vajadzētu būt tavas dzīves izmaiņai. Un tu mainīsi savu apģērbu, un tu mainīsi diētu, bet tas nebūs pamatots ar „man tas jādara”, bet būs pamatots ar „es to vēlos”. Es vēlos pagodināt Dievu ar to, kā es ģērbjos, es vēlos pagodināt Dievu ar to, ko es ēdu, un kopju miesu, kas ir Viņa templis, lai Viņš var darīt Savu darbu manī un caur mani Savai Godībai. Es vēlos Viņam kalpo, izvedot sevi un savu ģimeni ārā no grēcīgajām pilsētām svētītās lauku vietās, kur es un mani bērni varam mācīties vairāk par Jēzus raksturu.

Brāļi un māsas, es pametu pilsētu un apmetos uz dzīvi laukos, un tagad jūs varat maksāt, cik gribat, es neietu atpakaļ. Kad es redzēju, ko lauku dzīve paveica ar maniem bērniem, mūsu 4 bērniem. Viņu vecums ir kā pa trepītēm, 12, 11, 10, 9. Kad es redzēju, kā tas mainīja viņu dzīves... Mēs esam dzimuši un uzauguši Ņujorkā –betona džungļos. Viss, ko mēs zinājām, bija Ņujorka. Un es jums saku, es dzīvoju Ņujorkas dzīvesveidu, un no daudz kā man bija jāatradinās, bet es jums saku, kad mēs aizgājām uz laukiem, es redzēju, kā Dievs strādā, un Viņš mani mācīja caur maniem bērniem. Tas ir tāpat, kā notika ar Ēnoku. Kad Ēnokam piedzima bērns, viņš palika vēl stiprāks Dievā. Brāļi un māsas, es saku, ko esmu redzējis, visas tās lietas, ko Dievs mums ir devis ir svētības, un es vēlos Viņam kalpot!